

[Statsministeren.]

tingsudvalg, som må forventes nedsat, også nøje vil overveje det spørgsmål, som hr. Ninn-Hansen har rejst. Regeringen er parat til åbent at drøfte og deltage i de nærmere drøftelser, når udvalget måtte ønske det.

Hr. Ninn-Hansen har rejst et andet spørgsmål, som også har været fremme her i dag, nemlig i hvilken grad regeringen ville presse dette lovforslag om økonomisk demokrati igennem. Regeringen har fremsat sit lovforslag, fordi vi mener, at det er rigtigt og efterhånden også meget påkrævet, at lønmodtagerne får både medejendomsret og medbestemmelsesret. Vi har klart understreget, at dette er en begyndelse. Udbygningen af det økonomiske demokrati vil naturligvis ske lidt efter lidt. Regeringen opfatter lovforslaget som både betydningsfuldt og vidtrækkende. Vi er derfor også indstillet på en grundig behandling, men en grundig behandling behøver ikke nødvendigvis at betyde, at sagen skal trækkes i langdrag. Forslaget bygger på visse grundprincipper, men inden for disse princippers rammer er vi åbne over for at drøfte andre konkrete muligheder, og vi er også indstillet på reel forhandling med alle folketingets partier.

Regeringen har fremlagt sit lovforslag med henblik på at få det gennemført i denne samling. Det er regeringens klart udtalte ønske, og vi vil gøre, hvad vi kan, for at det kan lykkes. Men det er da klart, at vi fra regeringens side må tage hensyn til, hvilke muligheder der er for at få forslaget igennem folketinget. Det er ganske simpelt en mindretalsregerings vilkår.

Lad mig også til den megen snak om folketingsvalg på ØD eller kravet om folkeafstemning om ØD sige, at det ikke er os, der igen og igen har rejst kravet. Det er andre partier, der ustandselig taler herom.

Jeg vil gerne gøre en bemærkning mere til hr. Poul Schlüter. Hr. Poul Schlüter sagde, at jeg havde tegnet et selvportræt ved at lægge navn til det lovforslag, som her går under betegnelsen økonomisk demokrati. Hr. Poul Schlüter sagde, at jeg dermed havde bevist min basis i de store lønmodtagerorganisationer. Det er sådan set den gamle melodi, der spilles igen. Når socialdemokratiet eller socialdemokratiske regeringer stiller forslag, som har interesse for løn-

modtagerne, kommer man fra konservativ side og siger det, som hr. Poul Schlüter har sagt ved denne lejlighed. Jeg erindrer således, at hr. J. O. Krag i sin tid blev kaldt L. O. Krag. Men jeg vil gerne sige til hr. Poul Schlüter, at hvis vi skal diskutere på den måde, så har hr. Poul Schlüter og flere andre i denne sal også tegnet et selvportræt, der viser, hvilken basis *de* har ude i befolkningen. Så er det hr. folketingsmand, så er det hr. advokat, som formentlig også på mange steder repræsenterer andre grupper end dem, jeg tidligere har repræsenteret, der har talt. Med den bemærkning vil jeg dog henstille, at man lægger op til en debat på dette grundlag.

Formanden: Vi går derefter over til anden omgang, hvor taletiden for ordførerne og de medlemmer, der ikke tidligere har haft ordet, er 10 minutter, mens andre medlemmers taletid er 5 minutter.

Erik Andersen (Fr. borg amt): Jeg tror ikke, efter at jeg nu har påhørt 4 socialdemokratiske ministre, det bliver nødvendigt for mig at udnytte de 10 minutters taletid, der er tilmålt ordførerne i anden omgang.

Men der er dog et enkelt punkt, jeg gerne ville sige noget om, og det er det problem, ordførerne stort set alle har taget op, nemlig det enkelte menneske og dets trivsel, som hr. Simonsen opstillede som en målsætning for konservativ politik med hensyn til økonomisk demokrati. Hr. Simonsen, siden hr. Enggaard og også i nogen grad hr. Niels Helveg Petersen forsøgte at stille forslaget om fonden i det socialdemokratiske forslag op som noget, der ville hindre en udvikling af menneskets trivsel, en forbedring af de daglige arbejdsvilkår. Jeg har overordentlig svært ved at se, at noget sådant skulle være tilfældet. I og med at de ansatte får medbestemmelsesret og medejendomsret, skulle der dog være skabt en mindst lige så god baggrund for at udvikle lønmodtagernes trivsel på de enkelte virksomheder, som det nuværende system giver mulighed for. Her kunne man måske især tænke på det system, der i nogen grad er behersket af en gruppe anonyme kapitalejere, og hvor det er overordentlig svært at komme på talefod med dem, der egentlig står med ejendomsretten og dermed også råderetten over produkti-